

Dosarul nr. 2ra-1503/22  
2-21078884-01-2ra-17102022

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central – C. Prisacari  
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

## ÎNCHEIERE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva lui Vitalie Gaidei cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Vitalie Gaidei, s-a casat hotărârea din 06 septembrie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

constată:

La 26 mai 2021, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Gaidei cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin contractul individual de muncă nr. 7014 din 25 martie 2013, Vitalie Gaidei a fost angajat în funcția de șef al Secției Edineț de examinare și evidență a transportului din cadrul Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a Întreprinderii de Stat Centru Resurselor Informaționale de Stat (CRIS) „Registru”, actualmente Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”. Pe parcursul desfășurării activității sale, Vitalie Gaidei a fost transferat în alte funcții în cadrul Agenției, ultima fiind de șef al Centrului multifuncțional Edineț din cadrul Departamentului management servicii publice, Direcția prestări servicii publice centrele multifuncționale.

Reclamanta a menționat că, potrivit actelor de predare-primire a automobilului din 04 mai 2017 și din 11 august 2016, lui Vitalie Gaidei i-au fost predat automobilele Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare XXX și Dacia

Logan, cu numărul de înmatriculare XXX. Potrivit acestor acte de predare-primire, starea automobilelor corespundea tuturor normelor tehnice.

Ulterior, prin semnarea acordului suplimentar nr. 220/17rm din 16 octombrie 2017 la contractul individual de muncă, salariatul Vitalie Gaidei și-a asumat obligația de evidență și gestiune a bunurilor materiale transmise în gestiune.

Conform ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. lg din 15 ianuarie 2018, substituit la 18 martie 2020 prin ordinul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 6g „Cu privire la distribuirea transportului auto și numirea persoanelor responsabile pentru gestionarea și utilizarea acestuia”, salariatul Vitalie Gaidei a fost desemnat drept persoană responsabilă de utilizarea, asigurarea integrității și siguranței mijloacelor de transport utilizate în procesul de examinare la proba practică pentru obținerea permisului de conducere, aflate în gestiunea Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or. Edineț.

Reclamanta a relevat că, potrivit procesului-verbal din 18 iunie 2020 referitor la rezultatele inventarierii tematice a mijloacelor de transport, aflate în gestiunea Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or. Edineț din cadrul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, au fost identificate deteriorări considerabile pe suprafețele caroseriilor la două unități de transport de model Dacia Logan cu numere de înmatriculare XXX și XXX, folosite la desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere.

În baza notei de serviciu nr. 08/1696 din 07 septembrie 2020, în cadrul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” a fost inițiată ancheta de serviciu, în cadrul căreia s-a constatat că Vitalie Gaidei, la 29 martie 2018, a fost transferat din funcția de șef al Secției înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto or. Edineț în funcția de șef al Centrului multifuncțional Edineț, însă modificări și/sau rezilieri la acordul suplimentar nr. 220/17rm din 16 octombrie 2017 nu au fost și nici alte acte de predare-primire a automobilelor în cauză către alte persoane nu au fost întocmite.

În opinia reclamantei, Vitalie Gaidei, fiind persoana responsabilă de aceste automobile, nu a întreprins măsurile necesare în vederea informării despre starea tehnică a automobilelor, aflate în gestiune și nici a dării de seamă corespunzătoare obligațiilor contractuale. Or, în corespundere cu pct. 1 lit. b) al contractului privind răspunderea materială individuală deplină nr. 187/18 RM din 09 iulie 2018, Vitalie Gaidei era obligat să informeze la timp angajatorul despre toate circumstanțele care amenință integritatea bunurilor ce i-au fost transmise în gestiune, pe întreaga perioadă în care salariatul lucrează cu bunurile transmise de către angajator.

Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a considerat că salariatul Vitalie Gaidei a încălcat pct. 1 lit. a) și b) din acordul suplimentar nr. 220/17rm din 16 octombrie 2017, prin care acesta și-a asumat obligația de a ține evidența strictă a valorilor transmise în gestiunea sa și obligația efectuării periodice a inventarierii bunurilor din gestiune și să prezinte Direcției generale economico-financiare, în modul stabilit, dările de seamă privind starea acestora.

Astfel, fiind persoana responsabilă de automobilele de model Dacia Logan cu numere de înmatriculare XXX și XXX, Vitalie Gaidei nu a întreprins măsurile

necesare în vederea informării despre starea tehnică a automobilelor, aflate în gestiune și nu a depus dările de seamă corespunzătoare obligațiilor contractuale.

La 18 iunie 2020, în conformitate cu ordinul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 276 din 17 iunie 2020, s-a efectuat inventarierea mijloacelor de transport aflate în gestiunea Agenției, în urma căreia s-au depistat defecte considerabile pe suprafața caroseriei la cele două unități de transport de model Dacia Logan cu numere de înmatriculare XXX și XXX, rezultate ale unor accidente. Valoarea estimativă a reparației, conform actelor de predare-primire a lucrărilor de reparație și facturilor fiscale a constituit în total suma de 48 532 de lei.

La 29 martie 2021, prin somația nr. 01/3150, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” i-a solicitat lui Vitalie Gaidei soluționarea amiabilă a situației, prin achitarea sumei de 48 532 de lei în contul Agenției în termen de 10 zile de la recepționarea somației, în caz contrar, Agenția se va adresa în instanța de judecată pentru recuperarea prejudiciului cauzat. Însă, Vitalie Gaidei nu a întreprins nici o măsură de achitare a sumei prejudiciului.

Reclamanta Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea de la Vitalie Gaidei în beneficiul său a sumei de 48 532 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate pe parcursul procesului de judecată.

Prin hotărârea din 06 septembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

S-a încasat de la Vitalie Gaidei în beneficiul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” suma de 48 532 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material.

S-a încasat de la Vitalie Gaidei în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 1 455,96 de lei (vol. I, f.d. 170, 183-186 recto-verso).

În consolidarea soluției, prima instanță a reținut că funcția deținută de Vitalie Gaidei presupunea răspunderea materială a acestuia, deoarece el era o persoană responsabilă material pentru ambele autoturisme de model Dacia Logan primite spre utilizare în calitatea sa de angajat al Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” (vol. I, f.d. 28-30).

La fel, prima instanță a notat că între Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Vitalie Gaidei a fost încheiat acordul suplimentar din data de 16 octombrie 2017, potrivit căruia salariatul Vitalie Gaidei era obligat să țină evidența strictă a valorilor transmise în gestiunea sa, periodic să efectueze inventarierea bunurilor din gestiune și să prezinte Direcției generale economico-financiare, în modul stabilit, dările de seamă privind starea acestora.

Însă, contrar obligațiilor asumate, Vitalie Gaidei nu a asigurat integritatea autoturismelor care i-au fost transmise pentru păstrare, cauzând astfel un prejudiciu material Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” în mărime de 48 532 lei.

La 28 septembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Vitalie Gaidei a declarat apel împotriva hotărârii din 06 septembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central (vol. I, f.d. 179-180 recto-verso).

Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Vitalie Gaidei.

S-a casat hotărârea din 06 septembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (vol. I, f.d. 245, 245 „a”-249).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că, în corespundere cu art. 339 alin. (2) din Codul muncii, nomenclatorul funcțiilor și lucrărilor menționate la alin. (1), precum și contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.

De asemenea, instanța de apel a constatat că funcția deținută de Vitalie Gaidei nu este inclusă în Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise, indică urătoarele funcții și lucrări, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004.

Prin urmare, în speță, nu sunt aplicabile prevederile privind răspunderea materială deplină a salariatului Vitalie Gaidei, fapt ce presupune că nu există temei de încasare a prejudiciului nici în corespundere cu normele Codului muncii.

Aderent, instanța de apel a conchis că reclamanta nu a prezentat probe precum că unitățile de transport de model Dacia Logan, cu numere de înmatriculare XXX și XXX au fost deteriorate prin acțiunile sau inacțiunile ilegale și culpabile ale lui Vitalie Gaidei și care ar demonstra legătura causală între acțiunile lui Vitalie Gaidei și cauzarea prejudiciului. Astfel, în condițiile speței, nu există niciun temei de atragere a lui Vitalie Gaidei la răspundere delictuală.

La 14 septembrie 2022, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 06 septembrie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central (vol. II, f.d. 1-4).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt ale speței, similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, suplimentar invocând că instanța de apel a aplicat eronat legea și nu a aplicat norma legală, care guvernează raportul juridic în cauză – art. 1998 alin. (1) și (2) din Cod civil, prin prisma căreia cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune; prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege

În opinia recurentei, Vitalie Gaidei, fiind persoana responsabilă de autovehiculele ce i-au fost transmise în gestiune de către angajator, nu a întreprins măsurile necesare în vederea informării despre starea tehnică a acestora și nici nu a depus dările de seamă corespunzătoare obligațiilor contractuale.

La 18 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Vitalie Gaidei pentru notificare copia recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, explicându-i dreptul de a depune referință asupra acestuia (vol. II, f.d. 22). Însă, potrivit avizului de recepție a corespondenței, trimiterea poștală DS8007564675AS, în care se afla copia recursului declarat de Instituția

Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți nu a fost reclamată de către destinatarul Vitalie Gaidei (vol. II, f.d. 24).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan v. Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 16 iunie 2022. Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „inna.oineagra@justice.md”, decizia motivată din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată reprezentantului recurenteii în mod electronic la 15 iulie 2022 (vol. II, f.d. 250 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 14 septembrie 2022 (vol. II, f.d. 1).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a<sup>1</sup>) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

*In concreto* motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, similare celor din cererea de chemare în judecată.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de

Ina Griniuc, împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas